

TEMAHÆFTE:

ADVENTISME

ONE PROJECT DENMARK
HVAD ER ADVENTISMEN? ÉN TING ER I
HVERT FALD SIKKERT: DEN ER INGENTING
UDEN "THE ONE".

SKABELSE & SABBATTEN
Vi har syv dage i ugen, hvorfor gå så meget op i
den ene? Kan det i grunden ikke være lige meget
med den sabbat?

ER FANDEN I HELVEDE?
Hvad sker der når vi dør?
Og hvad sker der, når Jesus kommer igen?
Findes Helvede?

#04

#06

#08

Hvadventisme?

Den 22. oktober 1844 var en særlig dag i amerikansk historie. I kølvandet på mange års religiøse kampagner sad nu store grupper af kristne på hustagene og ventede spændt. De kom fra mange forskellige kirker, men havde især én ting til fælles. De troede, at Jesus skulle komme igen i aften. Mange smilede i hele ansigtet, mens glædestårerne gled ned langs kinderne, og de udvekslede kram og kys. De kunne næsten ikke tro, at dagen endelig var kommet, hvor de skulle møde deres frelser, deres herre, deres skaber! Men nogle af dem var naturligvis også lidt (eller meget) nervøse, men prøvede ikke at vise det. Var de nu også beredte nok til at møde ham?

ADVENTISTBEVÆGELSEN

Dagen derpå var alle disse tanker og bekymringer dog erstattet af et nyt spørgsmål: "Hvor bliver han dog af?" Der skulle ikke gå mange uger, før folk begyndte at konkludere, at de nok burde have høstet kornet alligevel. Den glædelige forventning blev erstattet med en stor skuffelse. Jesus kom ikke igen alligevel. Et eller andet sted i processen var et eller andet gået helt galt. Nogen konkluderede, at Bibelen ikke var til at stole på alligevel. Andre konkluderede, at William Millers metoder – manden bag udregningerne – ikke var til at stole på. Og så var der dem, som kom frem til at selv om de havde taget fejl om visse ting, så havde de ikke taget fejl med hensyn til det hele.

Denne lille gruppe studerede videre. Gravede videre i de bibelske bøger i deres søgen efter sandhed. Deres intention var at blive kvit med alle fejllantagelserne – uanset hvor længe kristne havde troet på dem – og nå ind til Bibelens sande lære, den oprindelige kristendom, og

de sandheder som Gud havde gemt i Bibelen helt indtil vores tid. I 1863 stiftede man officielt Syvende Dags Adventistkirken, baseret på de få ting man havde fundet frem til var bibelske, men som det ikke var mange andre, der troede på.

DE CENTRALE TEMAER

I dette temahæfte vil hele tre præster fokusere på nogle af disse temaer. Henrik kigger på den syvende dag, og hvad den betyder. Thomas kigger lidt på døden set i forhold til Jesu genkomst. Jeg selv kigger lidt på "Den Store Strid"-temaet, som er så karakteristisk for adventismen. Det bliver altså et meget teologisk, men forhåbentlig også lærerigt og relevant hæfte.

Ingen af alle disse emner har dog nogen betydning, hvis ikke Jesus Kristus er hovedpersonen. Det er temmelig nyttesløst at være adventist og at tro på diverse adventistbudskaber, hvis man ikke som udgangspunkt er kristen. Jesus er personen, der binder os sammen med alle andre kristne. Når Jesus kommer igen, så kommer han ikke til at spørge, hvilke kirkesamfund vi tilhører. Hvis vi har forstået noget rigtigt i lige netop vores kirke, så er det alligevel kun fordi Jesus har vist det til os, ikke fordi vi på en eller anden måde udkonkurrerede de andre kirker i bibelstudium. Derfor er det mit håb, at alt det, du læser i dette blad, vil uddybe og styrke dit forhold til Jesus. Det er ham, det handler om. Måske Jesus endda lægger på dit hjerte at dele noget af det du læser med andre.

UNG HUMORIST

ADVENTIST-TESTEN

Er du en rigtig adventist? Kryds dine svar af i skemaet herunder, læg tallene sammen og find resultatet længere nede!

		0-2	3-4	5-6	7-8	9-10
1	Hvor mange dåser Nuttolene har du sammenlagt spist i dit liv?					
2	Hvor mange Ellen White-citater om den katolske kirke kan du umiddelbart huske? (i hele 10'ere)					
3	Hvor mange årsmøder deltager du i årligt?					
4	Hvor mange unionsformænd kan du remse op?					
6	Hvor tit har du været til sabbatsskole i denne måned?					
7	Hvor mange børn har du?					
8	Hvor mange gange har du sagt nej til en kop kaffe i den seneste måned?					
9	Hvor mange eksemplarer af 'Vejen til et bedre liv' står i din reol?					
10	Hvor mange vers er der i dit favoritbordvers?					
11	Hvor mange år gik du på Vejlefjord?					

I alt _____

- 00-10 Du er jo hedning!
- 11-20 OK, du kan få lov at samle kollekt ind.
- 21-30 Hvis du spørger pænt kan du sidde ved siden af præsten til fællesspisning.
- 31-40 Du vil kunne følge med i den gennemsnitlige voksen-sabbatsskole.
- 41-50 Vil du have et Newbold-stipendium?
- 51-60 Du har nået den højeste grad af adventisme. Vi forventer at modtage din artikel til Adventnyt snarest.

SDA MEMES PÅ FACEBOOK

Et "meme" (for dem der ikke ved det) er et billede som er forbundet med et citat af en bestemt type. Dette citat kan så modificeres for at give mening til forskellige memes. Dette har givet anledning til facebook-sitet 'SDA Memes' som er en hyleskæg side der indeholder masser af selvironisk materiale om adventister. Her er et par de gode:

Forklaring I:

Denne meme bygger på Ringenes Herre og Boromir der siger: "One does not simply walk into Mordor".

Forklaring II:

Denne type meme hedder 'first world problems' og handler om luksusproblemer:

JESUS

DET LADER SIG IKKE GØRE AT REFLEKTERE OVER ADVENTISMEN UDEN OGSÅ AT REFLEKTERE OVER DEN PERSON, DER INSPIREREDE BEVÆGELSEN. VI HAR DERFOR VALGT AT SAMLE NOGLE KOMMENTARER FRA UNGE ADVENTISTER, DER DELTOG PÅ THE ONE PROJECT I NÆRUM, HVOR EMNET NETOP VAR JESUS OG HVILKEN PLADS HAN BØR HAVE I ADVENTISTKIRKEN.

SANDHEDENS NAVN ER JESUS

Det var med store forventninger at jeg vendte næsen hjem fra Newbold College mod Nærum for at deltage i theONEproject. Første gang jeg deltog i theONEproject var i Atlanta, USA, i februar 2011. Dengang vidste jeg ikke hvad jeg skulle forvente, men jeg havde på fornemmelsen at en vigtig beslutning skulle træffes dengang – og siden dengang har mit liv ikke været det samme – syv måneder senere startede jeg teologiuddannelsen på Newbold College.

Anden gang jeg skulle deltage var så i Nærum. Denne gang havde jeg høje forventninger. Forventninger om at de to dage ville være en stor tilbedelse af Gud. Jeg forventede, at talerne ville tale med frimodighed og ærlighed, og at jeg og vi som kirke igen ville blive mindet om hvor central en plads Jesus har i vores kirke – at vi bygger vores kirke på den tro at Jesus er hovedhjørnestenen.

Forventninger blev indfriet. Talerne var opløftende, og samtalerne omkring bordene efter hver tale var præcis som første gang i Atlanta, det sted hvor vi alle havde mulighed for at reflektere og sætte ord på den tro, mangel på samme eller tvivl som vi ikke altid får snakket om eller delt med hinanden. Samtalerne rundt omkring bordene i små grupper åbnede op for ærlighed, så Gud kan få lov at bruge et af de redskaber, som han har plantet i den her verden – fællesskabet, kirken – hvor der er plads til forskellighed og ærlighed, plads til at lægge facaden til side, og blotte sit hjerte, så Gud kan få lov at helbrede vore hjerter.

Da den sidste taler, Terry Swenson, talte, opsummerede jeg for mig selv hvad der stod soleklart for mig: 'Vi HAR ikke sandheden – Sandheden er blevet åbenbaret for os, og Hans navn er Jesus, Han er en levende, åndende og dynamisk person. Derfor følger vi Sandheden, vi lever i Sandheden, og hvis vi følger **Ham**, så lever vi Sandheden.'

"Jesus. All." er den korte sætning, som theONEproject har koblet til sig selv. Hvad betyder det at gøre Jesus til alt? Det betyder grundlæggende, at du i bogstaveligste forstand vender dit blik imod Jesus og bort fra dig selv. Min egen erfaring med en tæt relation til Jesus er, at jeg er blevet forvandlet, og at Gud har givet mig et nyt hjerte som han har lovet.

René Bidstrup

one project
Denmark

Jared Martin

JESUS. FØRST. CENTRUM. ALT.

Det var været en fantastisk oplevelse at være med på theONEproject. Vi blev

mindet om at før alt andet var Gud: før kirker og doktriner, før familie og venner, før kærestere og ægteskaber, Han ER. Hele weekenden handlede om Jesus. Fokuset på Ham er ikke begrænset til **sabbatsmorgen** og deltagelse i programmer i kirken. Det er den daglige overgivelse til Ham, som påvirker vores daglige beslutninger. The ONE projekt genskabte et ønske i os, om at gøre Jesus til vores nummer et i alle livets aspekter. Det er en udfordring, og ofte glemmer vi at involvere Ham i vores arbejde, studier og forhold. Hvis vi tror at Han er ligeglad med os, vil vi virkelig begrænse den indflydelse Han kan have i vores liv. Vi må huske på, at uden Jesus kan vi intet gøre (Joh 15,5). Men ved Jesu navn kan vi gøre alt igennem Ham, som giver os kraft (Fil 4,13).

For os som et par er det altafgørende, at Jesus er det centrale fokus i vores forhold. I alt hvad vi er, både hver for sig og sammen, ønsker vi, at Kristus bliver løftet op. Men dette kan ikke ske, medmindre vi overgiver os helt til Ham, alt hvad vi er. Netop derfor beder vi om, at Jesus tager imod vores kærlighed til hinanden og lærer os, hvordan vi kan elske ligesom Ham. Vi har brug for Ham, som styrer universet, til at have total kontrol over vores liv. Som der står i Jeremias 29,11: "Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer," siger Herren, "planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb." Jesu planer for vores liv er mere fantastiske og vidunderlige end hvad vi nogensinde selv kan forestille os. Og det er derfor at vi ønsker at Jesus er førsteprioriteten, vores centrum, vores alt.

**HØR OG SE MØDERNE
FRA THEONEPROJECT PÅ:
WWW.THE1PROJECT.ORG**

JESUS ER ALT

Talerne på The One Project brugte versene i Kol 1,15-18 som udgangspunkt. Det er nogle skønne vers – de siger mig noget:

Jesus er den førstefødte... Det er måske, som at ha' en storebror. En, som har dannet sig erfaringer før mig. En, som gerne deler, hvad han lærte. En, som forstår mig – for han har selv prøvet det.

Altting blev skabt i Jesus... Han har bare styr på det! Også mig har han skabt. Og der er ikke noget, som kan overraske ham. Han elsker mig enormt – og er med spændt blik interesseret i at se, hvordan jeg bliver glad over andre ting, som han har skabt.

Vi er skabt til ham... Wau, Jesus ser på mig, som en der kan bidrage. Han ønsker, at jeg bliver involveret i ting, som rækker ud over mig selv. Større ting, end jeg selv kan forestille mig. Jeg er en del af hans plan. Jeg er unik – og kan derfor bidrage med ting, som ingen andre vil kunne bidrage med.

Alt består ved ham... Jeg synes, at det er så godt at vide, at Jesus er aktiv i mit liv og min verden i dag. Han har hånden over og under det hele. Det kører ikke sit eget kredsløb med tilfældigheder, som styrer – Jesus har tøjlerne!

Jesus er hovedet for kirken... Det er dejligt at være en del af et fællesskab, hvor vi sammen kigger på Jesus. Det er meget stærkere, end alle andre fællesskaber.

Sådan er Jesus! For mig betyder det tryghed. Når Jesus har førstepladsen i mit liv, så føler jeg at min tryghed er så stor, at jeg har frihed til at være mig! Jeg kan blomstre mere som menneske med Jesus som The One – end jeg kan uden ham. Jeg skal nemlig ikke bekymre mig om at slå til, eller at være god nok. Jeg skal bare være... sammen med Jesus! Og sammen med Jesus er det "at være" fyldt med kærlighed til andre og glæde over ting i livet.

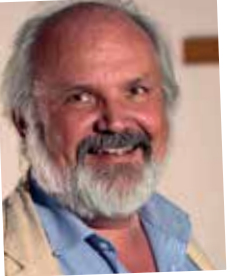
Det er vigtigt for mig at blive ved med at lære Jesus – The One – bedre at kende. En af de stærkeste måder for mig at møde Jesus på er igennem Biblen. Jeg beder Jesus om, at han vil møde mig, når jeg læser i Biblen. Og det gør han. Så der vil jeg gerne møde ham hver eneste dag! The One!

Line Nielsen

SKABELSE OG SABBAT:

Hvad forskel gør en dag?

*WHAT DIFFERENCE DOES IT MAKE?
TWENTY FOUR LITTLE HOURS
BROUGHT THE SUN AND THE FLOWERS
WHERE THERE USED TO BE RAIN.*

Dette er teksten fra en sang, der blev sunget for en del år siden. Spørgsmålet den stiller har jeg ofte stillet mig selv i forhold til sabbatten. Hvad forskel gør de 24 korte timer? Hvad gavn gør det at sidde to timer i kirken og så gå og kede sig resten af dagen, fordi den dag må man ikke gøre noget?

Hvad mener du om sabbatten? Hvad forskel gør den?

Lad os se om vi kan komme nærmere et svar ved at se på den bibelske beretning.

1. SABBATTEN KENDER VI FRA SKABELSESBERETNINGEN

For at se hvad mening der er med sabbatten må vi gå til begyndelsen, skabelsesberetningen i 1 Mosebog 1. Det er der vi først finder den omtalt.

Beretningen begynder med overskriften "I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden" (v1). I første afsnit beskriver den jordens tilstand inden Gud begyndte at skabe (v2). Ordene der bliver brugt er tomhed, øde, mørke, vand osv. De beskriver et kaos. Så man kan sige, at i begyndelsen var der kaos. ("tohu wabohu" er det hebræiske ord der er brugt) Fra det kaos skaber Gud. Han gør det ved at skabe orden og struktur ud af kaoset. Tingene bliver sat på plads:

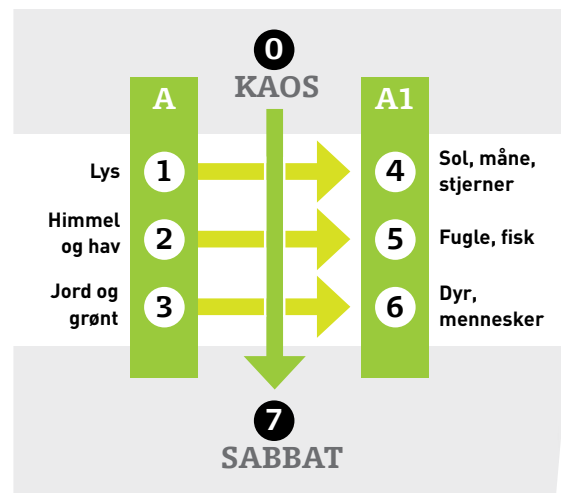
Lysen bliver skabt og adskilt fra mørket og de får hver deres plads på den første dag (v3-5). Vandet foroven og vandet forneden bliver adskilt og får hver deres plads den anden dag (v6-8). Havet og det tørre land bliver adskilt og får hver deres plads den tredje dag (v9-13).

Efter Gud har skabt denne plads eller struktur begynder han at fylde den og sætter ting på plads.

Den plads han havde skabt den første dag, fylder han nu med sol, måne og stjerner på den fjerde dag (v14-19).

I den plads han havde skabt den anden dag, sætter han nu fisk og fugle på den femte dag. Gud velsigner dem ved at sige til fiskene og fuglene de skal mangfoldiggøre sig og blive livgivende (v20-23).

Den plads han havde skabt den tredje dag fylder Gud med alle slags levende landdyr og menneskene. Igen velsigner Gud menneskene ved at sige de skal blive frugtbare og livgivende (v24-31).

Da Gud er færdig med at skabe orden og liv ud fra det tomme og øde kaos som før eksisterede kommer bibelen med konklusionen: "På den syvende dag var Gud færdig med det arbejde, han havde udført, og på den syvende dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført. Gud velsignede den syvende dag og helligede den, for på den dag hvilede han efter alt det arbejde han havde udført, da han skabte" (1 Mos 2,2-4).

Konklusionen er at fra den uendelige, udefinerbare tid "I begyndelsen..." får vi "hellig tid". Fra "tomhed og øde" (kaos) får vi "hvile." Hvad

nøjagtigt det betyder fortæller beretningen ikke udover vi kan læse at det har noget med "hvile fra arbejde" at gøre. Vi må også lægge mærke til at "Gud velsignede den syvende dag". De gange i skabelsesberetningen der står at Gud velsignede noget var det i forbindelse med at gøre noget livgivende (fuglene og fiskene i 1,22 og menneskene i 1,28), så midlertidigt kan vi måske sige hensigten med sabbatten er igennem hvile og harmoni at være livgivende.

2. SABBATTEN KENDER VI FRA DE 10 BUD.

I 2 Mos 20 har vi de 10 bud beskrevet. Som det fjerde bud står der "Husk sabbatsdagen og hold den hellig..." (v9). Det forsætter med at henvise til skabelsesberetningen, Gud skabte, hvilede, og velsignede. Det er vigtigt at lægge mærke til hvilken sammenhæng de 10 bud og derfor også det fjerde bud bliver givet i: Gud talte alle disse ord: "Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset" (v1-2).

Forskriften til de 10 bud er Israelitternes udfrielse fra slaveriet i Egypten. I over 400 år havde de været slaver, tvunget til at arbejde for overmagten. Nu er de et frit folk. Det er i den forbindelse Gud giver dem de 10 bud som en påmindelse om friheden de har genvundet. Det fjerde bud minder dem om at det ikke var Guds oprindelige hensigt at der skulle være træl og ejer. Alle skulle være ligestillede. På mindst en dag om ugen skulle de ikke gøre noget arbejde. På den dag skulle de også sætte deres trælle fri fra alt arbejde. I den anden version af de 10 bud i 5 Mos 5 finder vi denne tanke endnu tydeligere. Med henvisning til slaveriet i Egypten siger Gud, at de skal holde sabbatsdagen hellig og "ikke gøre noget som helst

arbejde, hverken du selv, din træl eller trælkvinde... din træl og din trælkvinde skal hvile ud ligesom du selv. Husk, at du selv var træl i Egypten, og at Herren din Gud førte dig ud derfra med stærk hånd og løftet arm. Derfor har Herren din Gud befaleet dig at fejre sabbatsdagen" (v13-15).

Alle, træl og fri, arbejder og arbejdsgiver, skal have lov til at opleve den livgivende frihed Gud i skabelsen oprindeligt havde tiltænkt men-

nesket på mindst en dag om ugen.

Den jødiske forfatter Samuel Dresner skriver i bogen "The Sabbath": "Selv om en jøde måske har handlet med løg, en anden har eget store skove af træer, på sabbatten er de alle lige, alle er konger, alle byder sabbatten velkommen og nyder den syvende dags herlighed. Alle uligheder forsvinder med solnedgangen fredag. På sabbatten er der hverken bankdirektør eller bogholder, gårdejer eller daglejer, frue eller frøken, rig eller fattig".

3. ESAJAS OG JESUS OG SABBATTEN

Når vi læser videre i den bibelske beretning finder vi at denne friheds- og lighedstanke igen og igen er knyttet til sabbatten. For eksempel Esajas skriver om hvad sand tilbedelse er i kapitel 58. Der bruger han to eksempler: fasten og sabbatten. Han siger at tilbedelse gennem faste og sabbatshelligholdelse ikke kun er at sidde i "sæk og aske" og ikke gøre noget. Men det er aktivt at gå ud og: "løse ondskabens lænker, og sprænge ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryder hvert åg, ja, at du deler dit brød med den sultne, giver husly til hjemløse stakler, at du har klæder til den nøgne..." (v6-7).

I vers 13 siger han videre, at på sabbatten skal man ikke sætte sig i et gældsforhold til en anden ved at handle og træffe aftaler eller gøre de ting der skaber ulighed i samfundet.

Jesus følger den samme tanke som Esajas i sin sabbatshelligholdelse. I Markusevangeliet 3 er der en historie om en mand med en vissen hånd, der møder Jesus i synagogen på sabbatten. Markus siger at folk holdt øje med Jesus for at se hvad han ville gøre. I stedet for at ignorere manden og holde sig på den sikre side udfordrer Jesus sine tilhørere ved at bede manden rejse sig og komme helt ind i midten hvor alle kan se ham. Jesus stiller spørgsmålet: "Er det tilladt at gøre noget godt eller at gøre noget ondt på en sabbat, at frelse liv eller at slå ihjel?" (v4).

Det er interessant at se tilhørernes reaktion. Der står bare "De tav!" De siger ikke noget. Og så bliver Jesus vred og ked af det (v5), og han helbreder mandens hånd... så han kan opleve livet som Gud oprindeligt havde tiltænkt det ved skabelsen.

SABBATTEN - HVAD FORSKEL GØR DEN DAG?

Vi kan let gøre sabbatten til noget kedeligt og intetsigende med forbud om hvad man må og ikke må. Men når jeg læser min Bibel igennem ser jeg noget helt andet og livsbekræftende. Sabbatten minder mig om livet Gud oprindeligt skabte os til, et liv til frihed og lighed, en dag hvor de skel, jeg oplever i hverdagen, bliver brudt ned. Sabbatten er ikke en dag hvor jeg ikke må gøre noget. Sabbatten udfordrer mig til aktivt at bryde de skel ned der skiller os i hverdagen: sætte de undertrykte fri, give brød til de sultne, give husly til de hjemløse, tøj til dem der ikke har noget ... eller hvad det nu vil sige i den situation du og jeg befinder os i.

ER FANDEN I HELVEDE?

Lige inden Jesus vækkede Lazarus til live igen, sagde hans søster: "Herre, han stinker allerede; han ligger der jo på fjerde dag." Hvad sker der, når vi dør?

Det er nogle gange vanskeligt at forstå, hvor radikalt anderledes det bibelske verdenssyn er fra det, som den almindelige dansker tror på. Prøv at tænke på den sidste samtale eller oplevelse du havde, hvor døden kom rigtig tæt på. Du har måske mistet én du holdt af, eller været med til en begravelse? Måske har du fundet et gammelt familiebillede, hvor bedstemor er med, men hun er her ikke mere. Hvad tænkte du? Hvad hørte du de andre sige? Hvad sker der, når vi dør?

PARADISET SKABT

"I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden..." (1 Mos 1,1). Når vi læser skabelsesberetningen, så er der ingen tvivl om, at Guds plan for os var, at vi skulle leve. Guds ideal er et godt liv med hinanden og med ham. Derfor placerede han livets træ i haven. Spis og lev! Spis og lev evigt!

Men det var nødvendigt med et valg. For at kunne elske, skal man have muligheden for at sige nej. Derfor var der to træer. Men Gud ønskede ikke, at de skulle sige nej. Gud havde sagt, at hvis de spiste af træet til kundskab mellem godt og ondt, ville de dø. Men Gud ønskede ikke, at de skulle dø. Gud ønskede, at de skulle leve.

Fanden derimod havde andre planer, netop at de skulle spise af træet. Hvorfor? Fordi så ville de dø. Derfor siger Jesus om ham: "Han har været en morder fra begyndelsen og han står ikke i sandheden, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med løgn, taler han ud fra sig selv; for løgner er han og fader til løgneren." (Joh 8,44)

ET RADIKALT ANDERLEDES VERDENSSYN

Hvorfor ville de dø, hvis de spiste af træet? Fordi ifølge

Bibelen kan vi ikke leve uden Gud. Hvorfor ikke? Jo, fordi et liv uden Gud er ikke værd at leve. Et liv uden Gud fører kun til ulykke og elendighed. Vi behøver kun at læse et kapitel videre fra skabelsesberetningen for at se hvad, der sker. Kain slår Abel ihjel. Han valgte Fandens vej i modsætning til Guds. Men hvorfor er Fanden en løgner? Hvad var det egentlig han sagde? "Vist skal I ikke dø!" (1 Mos 3,4a) Sagt med andre ord. I behøver ikke Gud for at leve. I kan leve evigt – uden ham.

Det er lige præcis det, der bliver forkyndt over hele verden i dag. Jeg stod i en kristen bogforretning i USA sidste sommer og kiggede på nogle små brochurer, som man kan bruge til at dele ud til folk, og de var rigtig gode. De fortalte om Guds kærlighed. De fortalte om tilgivelse, omvendelse og et bedre liv med Jesus. Men så nåede jeg til bagsiden, og jeg fik det helt dårligt over det, jeg læste. På bagsiden stod der, hvad der sker, hvis du siger 'nej tak' til Gud. Der venter et evigt liv – uanset om du vælger Gud eller ej – men hvis du siger nej, ja, så er det evige liv ikke et paradys, men et helvede. Er Fanden i Helvede? "Ja, det finder du i hvert fald ud af, hvis du vælger Gud fra." Det var følelsen, jeg sad tilbage med. Hvad er dog det for et budskab?

HALVDELEN AF SANDHEDEN

I dag er der heldigvis mange andre i den kristne verden, som heller ikke kan acceptere det billede jeg lige har præsenteret af kristendommens Gud. De kan heller ikke forlige sig med tanken om en kærlig Gud og et evigt brændende helvede. Derfor hører vi mere og mere blandt kristne, at måske vil Gud frelse alle til sidst alligevel – "universalisme". Nogle går ikke helt så langt. Læs Rob Bells bog "Love Wins". Hvis du kan finde ud af, hvad han mener, så del det gerne med mig, for jeg kan ikke gennemskue det. Tabita og jeg tog ind til London en gang for at høre ham præsentere sin bog i en metodistkirke, og det var ret interessant. Jeg havde samme fornemmelse, da jeg var færdig med

bogen, som da jeg havde hørt ham tale. Han kan simpelthen ikke få det til at hænge sammen. På den ene side tror han ikke mere på et evigt brændende helvede, men han kan heller ikke få "alle bliver frelst" til at passe sammen med det han læser i Bibelen.

Fra mit perspektiv er der lys forude. Jeg hører og læser mere og mere, at vi ikke er alene som adventister i vores syn på en kærlig Gud og på en endelig udslettelse af det onde, men jeg tror stadig vi har en opgave og kan hjælpe med at udrede trådene. Det handler nemlig om, hvad der sker, når du dør.

"DU SKAL IKKE VÆRE BANGE FOR ET EVIGT BRÆNDENDE HELVEDE. GUD SÆTTER PUNKTUM FOR DET ONDE."

JORD ELLER HIMMEL?

Inden du læser videre, så beslut dig for at læse artiklen helt færdig, fordi selvom det måske (om et øjeblik) føles som om, at der bliver taget en trøst eller et håb væk, så bliver det forhåbentlig givet tilbage til slut. Hvad sker der, når du dør? Hvis vi læser beretningen om Lazarus, så er løsningen lige for. Du råddner. Det var de vant til i Mellemøsten på Jesu tid. Det er derfor Martha siger, at han stinker allerede. Martha har ikke en idé om, at Lazarus allerede er blevet taget op til himlen.

Tænk hvis han var: Lazarus har været i himlen i 4 dage, og selvom han kan se, at alle hans venner og familien sørger, så har han det egentlig meget godt. Han ved, at de skal nok komme igennem det. Jesus er der til at trøste dem, og en dag, så dør de også, og så får de lov til at være sammen igen. Men hvad er nu det? Jesus er på vej hen til

graven. "Nej, nej, nej, jeg har det lige så godt – jeg vil ikke tilbage!"

Det hænger ikke sammen. Jesus siger ikke: "Lazarus, kom ned". Han siger: "Lazarus, kom herud!" (Joh 8,43b). Lazarus er ikke i himlen; han er i graven.

Når præsten ved en begravelse siger '... og til jord skal du blive.', så er det fordi, du bliver til jord igen. "For syndens løn er død..." (Rom 6,23a) Men Paulus fortsætter. "... men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre." (Rom 6,23b). Derfor slutter præsten heller ikke der, men siger også noget andet. Du kender ordene: "Og af jord skal du atter opstå."

PARADISET SKABT IGEN

Så hvorfor gør det en så stor forskel, hvad vi tror om det, der sker, når vi dør. Man kunne sige, at der sker vel det samme i sidste ende, nemlig Jesu genkomst og de dodes opstandelse. Men det er netop her forskellen ligger. Generelt fortæller kristendommen en historie, som slutter med kroppens død og en evig tilværelse (måske uden krop) i himlen hos Gud. Jesu genkomst og opstandelsen er nærmest forsvundet. (Bare tænk på afslutningsverset i sangen Amazing Grace: "When we've been **there** ten thousand years...")

Bibelen fortæller derimod om en afslutning, der ikke slutter med himlen, men med at himlen kommer herved. "Nu er Guds bolig hos menneskene" (Åb 21,3). Når vi beder den bøn, Jesus lærte os, hvad er det så egentlig vi beder? "Ske din vilje som i himlen således også på jorden" (Matt 6,10). Det betyder også, at vi skal hjælpe med at gøre Guds rige synligt nu, men det betyder også ultimativt, at vi beder om at profetien i Åbenbaringen 21 må gå i opfyldelse, nemlig at himmel og jord bliver ét. Gud flytter herved og tager endeligt bolig hos os. Det onde med Fanden i spidsen får sin afslutning, og alt bliver skabt igen – og Gud kan igen sige, at det er godt.

Forskellen på, hvad du tror, der sker når vi dør, handler om meget mere end bare, hvornår hvad sker. Forskellen er, at Gud i sidste ende sejrer, og at paradiset bliver skabt igen. Du skal ikke være bange for et evigt brændende helvede. Gud sætter punktum for det onde. Fanden får ikke et evigt rige i Helvede, hvor han kan reagere. Helvede er en evig adskillelse fra Gud, men ikke med liv – men netop det modsatte – uden liv.

Du skal ikke elske Gud ud af frygt, men fordi du kender Ham. Han vil dig stadig det bedste, ligesom da han først skabte denne verden. Verden havde en meningsfyldt begyndelse. Bibelen giver os et håb om en meningsfyldt afslutning med et evigt liv.

Hvem vinder den kosmiske krig?

Har du nogensinde tænkt over, hvorfor Gud tillader så meget lidelse og død i verden? Selvfølgelig har du det. Det har alle. Selv folk, der ikke til dagligt tænker på Gud. Desværre har folk ofte selv fundet frem til et svar på deres spørgsmål: "Enten eksisterer Gud ikke, eller også er han ikke værd at bruge tid og kræfter på, for han bruger ikke tid og kræfter på os." Mange vil endda gå så langt som at kalde ham "ond" eller "uretfærdig".

Men hvorfor er vi mennesker så hurtige til at anklage Gud? En del af svaret er jo nok, at lidelse virkelig er vanskeligt at give en god forklaring på. Men derudover er der en anden grund: *Folk glemmer altid Djævelen.* Mens mange har spurgt sig selv om der er en "gud", så har de fleste aldrig overvejet seriøst, om der er en "djævel". Mange forestiller sig en lille rød gnom med en trefork og ler bare ved tanken. Det skal siges, at den djævel tror jeg heller ikke på – den djævel, jeg tror på, er både smuk, bedragerisk og frygtelig. Virkelighedens djævel vil egentlig gerne have, at folk glemmer, at han er der – og at de i stedet giver Gud skylden for alt det ballade han laver.

Men Djævelen er virkelig. Nogle gange kalder vi ham "Satan" (af og til brugt som et bandeord). Han er det onde væsen, som står bag alle mørkets kræfter, og som arbejder systematisk for at underminere alle Guds planer. Han har været her lige fra begyndelsen. Når folk ikke ved ret meget om Djævelen, så er der også meget de ikke ved om Gud. Uden Djævelen er det svært at forstå, hvad Jesus kom for. Det, vi må forstå, er, at der foregår en krig mellem dem, som har rumsteret i den åndelige verden lige siden begyndelsen: Den store strid mellem Jesus og Satan.

"NÅR FOLK IKKE VED RET, MEGET OM DJÆVELEN, SÅ ER DER OGSÅ MEGET DE IKKE VED OM GUD. UDEN DJÆVELEN ER DET SVÆRT AT FORSTÅ, HVAD JESUS KOM FOR."

DEN STORE STRID

På dette punkt har Gud vist adventisterne nogle ting, som jeg tror, at hele verden har brug for at høre om. Ellen White, én af dem som var med til at stifte Syvende Dags Adventistkirken i 1863, har skrevet en serie på fem bøger om det. (De er værd at læse, selv om de er lidt lange – min personlige favorit er "Jesu Liv", som kan købes hos danskboegforlag.dk for 50 kroner.) Disse fem bøger gennemgår Bibelen fra start til slut, med særligt fokus på konflikten mellem Gud og Satan. Ellen White fortæller om, hvordan Satan oprindeligt var en smuk og god engel kaldet Lucifer, som så blev grebet af stolthed og misundelse. Han anklagede Gud og fik en stor hær af engle med sig i et stort slag, som han dog tabte. Forklædt som en slange ledte han mennesket til at synde imod Gud for at få dem over på sin side.

Hvad Ellen White skriver om Djævelen, finder vi også i Bibelen, selv om vi ikke finder den samme mængde detaljer. Særligt i Det Gamle Testamente finder vi meget lidt om Djævelen. Det virker til, at de, der troede på Gud i Det Gamle Testamente, ikke vidste ret meget om Djævelen, måske lige udover at han fandtes. Det, vi ved om Satan i dag, er derfor "ny" sandhed, som Gud har åbenbaret senere. Det er noget, som Gud først har åbenbaret efter Jesu tid, altså i Det Nye Testamente.

På den tid var de til gengæld meget bevidste på Djævelen.

Jakob skrev for eksempel: "I skal altså underordne jer under Gud; og I skal stå Djævelen imod, så vil han flygte fra jer." Mere kendt er måske Peters advarsel: "Vær årvågne og på vagt! Jeres modstander, Djævelen, går omkring som en brølende løve og leder efter nogen at sluge; stå ham imod, faste i troen." (1 Pet 5,8-9)

DENNE VERDENS FYRSTE

Én af de ting, der kom frem om Djævelen i Det Nye Testamente, er, at han ser sig selv som denne verdens konge. Da han fristede Jesus i ørkenen, tilbød han Jesus, at han kunne få alle verdens riger, hvis bare han bukkede sig ned og tilbad Djævelen. (Luk 4,1-13) Djævelen sagde om verden, at "den er overgivet til mig, og jeg giver den, til hvem jeg vil." (vers 6) Jesus modsagde ham ikke. Senere kaldte Jesus ham faktisk "denne verdens fyrste" – en titel Djævelen sikkert synes rigtig godt om – men i samme åndedrag sagde Jesus også, at han skulle blive "jaget ud". (Joh 12,31)

Allerede i Det Gamle Testamente hørte man, at Djævelen havde storhedsvanvid (se Esajas 14,13-14), men hvordan gik det til, at han blev konge over vores verden? Bibelen giver ikke mange forklaringer på dette, men meget tyder på, at Djævelen blev verdens fyrste den dag, mennesket første gang gik i oprør med Gud. Paulus beskriver Djævelen som "ham, som hersker over luftens rige, den ånd, der stadig virker i ulydighedens bøn". (Ef 2,2) Djævelen er verdens fyrste i kraft af hans indflydelse på mennesker som frister og anklager, ikke fordi han har vundet nogen folkeafstemning.

Den gode nyhed er, at han ikke bliver ved at være det. Jesus besejrede ham gennem sin død på korset. Som Johannes siger: "Derfor blev Guds søn åbenbaret: for at tilintetgøre Djævelens gerninger." (1 Joh 3,8) Hvis du føler dig plaget af Djævelen i dit liv, så glem ikke at Jesus allerede har besejret ham – overfor Jesus kan Djævelen intet stille op!

EN SPÆNDENDE TID

Ifølge adventismen lever vi i en meget spændende tid. Djævelen skal få lov at lave meget ravage i verden, inden Jesus kommer igen og gør op med det onde. Djævelen kommer til at forme vores samfund og bestemme alt. Det kommer til at blive svært at være kristen i verden. Det fortæller ikke mindst Åbenbarings Bog. Denne bog kan virke svært at forstå, og derfor har mange kristne opgivet på forhånd og beskæftiger sig ikke ret meget med den. Adventisterne forsøgte dog at

knække koden og fandt på den måde ud af nogle spændende ting. En tekst, som er blevet meget vigtig for adventismen, er Åbenbaringen 14,6-12. Jeg tror, Djævelen hader den tekst. Den handler om tre engle, som bringer tre vigtige budskaber til verden i endetiden.

Den første engel siger: "Frygt Gud og giv ham ære, for timen er kommet, da han dømmer. Tilbed ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder." Mange synes, det er et frygteligt vers, fordi der står, at Gud dømmer! Men hvem dømmer han? Svaret er Djævelen og hans tjenere! Det er de onde, der skal fældes dom over! Det kalder jeg en god nyhed! Den første engels budskab er dog også en påmindelse til os om at tilbede Skaberen. Ligesom Jesus sagde, da Djævelen fristede ham dengang i ørkenen: "Der står skrevet: 'Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.'" (Luk 4,8).

Den anden engel siger: "Faldet, ja, faldet er det store Babylon, som skænkede op for alle folkeslagene af sin utugts harmes vin" (Åb 14,8). Hvad er Babylon? Bibelsk set er Babylon det sted, hvor Guds folk bor. Det er ikke deres egentlige hjem; de er i eksil og bor der som fanger. Groft sagt ville jeg oversætte det med "Djævelens rige", dér hvor Djævelen er konge og sætter dagsordenen. Men dette rige skal ikke få lov at blive stående – det skal falde, ja, i en vis forstand er det allerede blevet jævnet med jorden, selv om vi ikke har set effekten endnu.

Den tredje engels budskab (Åb 14,9-12) er en advarsel og kræver mere forklaring, end der er plads til her, men essensen, som jeg ser det, er dette: Siden vi bor i Djævelens rige, så udsættes vi konstant for fristelser, men vi må holde ud og ikke glemme, at Djævelens rige skal falde, og at han vil blive tilintetgjort.

EN PLADS I SØNNENS RIGE

Vi hører til i Guds rige. Et af mine yndlingsvers i Bibelen er dette: "Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns rige" (Kol 1,13). Lige nu bor vi i en verden, som er fyldt med lidelse og krig. Men Gud har allerede givet os en plads i sin søns rige. I den kommende verden kommer der ikke til at være nogen djævel. I sidste ende er det nemlig Jesus, der er vinderen af den store strid. Og hvis vi vil, så kan vi få lov at stå som vindere ved hans side. "For alt, hvad der er født af Gud, overvinder verden; og den sejr, som har overvundet verden, er vor tro. Og hvem andre kan overvinde verden end den, som tror, at Jesus er Guds søn?" (1 Joh 5,4-5).

